

op med ca. 890 000 Kr.; Indtægten ved Cigarbeskatningen er steget med 3 620 000 Kr., Kafé- og Restaurationsskatten er gaaet lidt ned, nemlig med 320 000 Kr., og Ohokoladeafgiften er steget fra Finanslovsforslaget med 550 000 Kr. Paa § 26 er Arveafgiften steget med 2½ Mill. Kr.; der var paa Finansloven budgetteret 10 Mill. Kr., og den er nu 12½ Mill. Kr.

Jeg skal lige nævne det kongelige Teater. Ved Tillægsbevillingslovens Fremsettelse var der budgetteret et Underskud ekstra paa 400 000 Kr.; det er nu yderligere forøget med 200 000 Kr., et ret stort Tal, som jo desværre er tilbagevendende. Selve Økonomien det kongelige Teater vedrørende er jo desværre ikke saa god, som den skulde være og vel burde være.

Jeg vil gøre opmærksom paa et enkelt af Ændringsforslagene, nemlig Ændringsforslag Nr. 232, Betænkningens Nr. 156, vedrørende Tab paa Laan til Industri og Haandværk. Der var bevilget et Beløb, saa vidt jeg husker paa 4—5 Mill. Kr., til Industrilaan og ½ Mill. Kr. til Haandværkere. Dette har paa Tillægsbevillingsloven, som den nu foreligger, medført et Tab paa Industrilaan af 516 000 Kr., paa Laan til Haandværkere af 21 000 Kr. og paa andre Laan af 15 000 Kr., tilsammen 553 000 Kr. Jeg nævner specielt disse Tal, det er meget hyppigt, man mener, at man lettere kommer Næringslivet til Hjælp ved Laan; med det Kendskab, jeg har til Sagen, tror jeg, at selv om det selvfølgelig i adskillige Tilfælde kan være en Hjælp, er det i mangfoldige Tilfælde en ret risikabel og dyr Foranstaltning for Staten. Her er det jo foreløbig godt ½ Mill. Kr., der har maattet afskrives som Tab.

Vedrørende de forskellige Paragraffer, der viser Udbytte af Statsvirksomhederne, er der paa § 2, som den nu foreligger, et forøget Tab, udover Finanslovsforslaget, paa 12 235 366 Kr., og Skatter og Afgifter viser en Merindtægt paa 13 190 590 Kr. Paa Udgiftsiden er der ikke saa overvældende store Ændringer. Forholdet er der, at Merudgiften er 6 779 575 Kr. Til Gengæld er der paa Indtægtssiden, hvor der var en Mindreindtægt paa 1 569 000 Kr., nu en Merindtægt paa 156 281 Kr.

Hermed skal jeg anbefale samtlige Ændringsforslag til Vedtagelse.

Rode: Jeg tager udelukkende Ordet for at omtale et Par Samraad, som har været holdt med forskellige Ministre under Behandlingen af Tillægsbevillingsloven.

Det ene af disse kan desværre ikke

føre til det, der var ønsket under Samraadet, idet den højtærede Kirkeminister, paa Grund af Forhandlinger i Landstinget er forhindret i at være til Stede. Men da Sagen maatte behandles i Dag, vil jeg haabe, at den højtærede Formand vil være liberal med at finde en anden Lejlighed, hvor Ministeren vil kunne, saaledes som der var truffet Aftale med ham om, berøre denne Sag. Det drejer sig om Pastor Kures Afskedigelse, og Samraadet har udelukkende haft til Formaal at tilvejebringe Klarhed over Aarsagerne til Afskedigelsen. Som bekendt havde Kirkeministeren udtalt, at Pastor Kure vilde blive afskediget, og derefter ned-sattes der en Provsteret til Undersøgelse af, ikke til at dømme i, Sagen i Henhold til et af Pastor Kure fremsat Ønske. Hvad denne Provsteretsundersøgelse har skaffet til Oplysning af Præstens Personlighed og Forholdet mellem ham og Menigheden i Ugilt Sogn, er imidlertid ikke i nogen Henseende bekendt for Offentligheden, og der hersker derfor i det hele taget Uklarhed over, paa hvilket Grundlag Ministeren har foretaget Afskedigelsen. I Finansudvalget har den højtærede Minister fremsat en udførlig og klar Redegørelse for hele Forholdet og en udførlig og klar Redegørelse for sin egen Stilling deri, og det havde været min Hensigt i Dag, efter Aftale med ham, at bede ham fremføre saa meget af denne Redegørelse fra Finansudvalget, som han maatte finde det rigtigt at fremføre her i Tinget. Nu maa jeg altsaa indskrænke mig til at nævne, at saadan har Forholdet ligget indtil det Øjeblik, da Kirkeministeren blev forhindret i at være til Stede i Dag, og at det er hans Ønske at finde en anden Lejlighed, hvor han kan gentage Hovedpunkterne i sin Redegørelse, til hvilken i alt Fald jeg ikke havde yderligere at bemærke.

Det andet Samraad vedrører Spørgsmaalet om, at de til Tjeneste ved Hæren indkaldte faar rettidig Meddelelse fra Udskrivningsmyndighederne om, naar de skal indkaldes, et Spørgsmaal, som undertiden har været Genstand for Forhandling her i Tinget, hvorved alle, ogsaa Krigs- og Marineministrene, har været enige om, at det maa være en Pligt for alle Myndighederne ikke at lade dem, der indkaldes til Aftjening af deres Værnepligt, være i Usikkerhed om, hvornaar de skal ind, hvad der yderligere kan forværre deres Forhold. Det, der denne Gang har givet Anledning til Samraad, er en ret mærkelig, paa en Maade ret grel, for den værnepligtige højt uheldig Sag, og jeg skal ganske kort nævne dens Enkeltheder.